

ΣΕΜΙΑ *

— Μογ είπαν πώς πανδρεύεσαι... έσù τò ἀγγελοῦδι,
ποῦ ἔζουσες στὸν παράδεισο τοῦ νοῦ μου, ως οἱ ἀγγέλοι,
μ' ὄνειρα, πόθους καὶ καῦμὸν καὶ ἀγάπη καὶ τραχοῦδι,
μοῦ εἰπαν πώς πανδρεύεσαι... μὲ κάποιον ποῦ σὲ θέλει!

ΣΗΜ.—Μετὰ χαρᾶς καταγωρίζομεν τὴν εἰκόνα τοῦ ἐν Σμύρνῃ
ἔγχριτου δικηγόρου καὶ συμπαθοῦς λογογράφου καὶ συνεργάτου τοῦ
Ἡμερολογίου κ. Μιχ. Ἀργυροπούλου. Λυπούμεθα δὲ ὅτι
πλὴν τοῦ ἀνωτέρω ποιήματος, δὲν δυνάμεθα νὰ παραθέσωμεν καὶ
ώραιαν κοινωνιογραφικὴν μελέτην περὶ Σμύρνης, ἦν, καθὸ βρα-
δέως ἀποσταλεῖσαν καὶ ἐλλείψει χώρας, θέλομεν φιλοξενήσει εἰς
τὸν τόμον τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

'Αλλοίμονο ! Ήθέλησε τὸ ἄσπρο περιστέρι
νὰ χτίσῃ κάπου μὲν φωληή, νὰ ἴδῃ πουλιὰ δικά του,
καὶ μέσ' ἑτὴν τόση ἄνθησι, ἐδιάλεξε γιὰ ταῖρι,
ἔναντι μαῦρο κόρακα... γιατ' εἶχε τὴν φωληή του !

Νάταν τυφλὰ τὰ μάτια του, γιά την τυφλὴν τύχην ;
γιατὶ δὲν θέλει ἡ φτωχὴ καρδιά μου νὰ πιστέψῃ,
πῶς τέτοια μοῖρα ἀνέλπιστη μπορεῖ ποτὲ νὰ τύχη :
βασιλοπούλα τῆς καρδιᾶς τὸν δοῦλο της νὰ στέψῃ !

Πῶς θὰ σὲ νοιώσῃ ὁ ἀκαρδος αὐτός, γιὰ πές μου ἀλήθεια ;
Μπρὸς σὲ νεκρὸ πῶς θὰ καῆ τοῦ γάμου ἡ λαμπάδα ;
'Αλλοίμονο ! Μπορεῖ κοντὰ νὰ ἔγαιη δύο στήθια,
καὶ νὰ μὴ νοιώθῃ ἔνα παλμὸ τοῦ ἄλλου ἡ κρυάδα !

Γιατὶ λοιπόν ;

— Καμιὰ φορὰ σὲ μαρμαρένια μνήματα
κάτι λουλούδια ὕμορφα 'ετα ἔχαντικὰ φυτρώνουν'
γελοιωνται ἀπ' τὰ ψεύτικα στεφάνια μὲ κεντήματα
κι 'ἀπ' τὰ γλυμμέν' ἀγάλματα, κι 'ἄνθοιν καὶ μεγαλώγουν.

'Εσύ, καρδιά μου, λούλουδο πῶς θὲς νὰ σὲ στολίσῃ ;
τί βγαίνει ἀν ἥσαι ζωντανὴ καὶ δὲν φυλάξει κουφάρια ;
ὅμοιάζεις τὴν ὄλόδροση λησμονημένη βρύσι :
Ποτίζεις ἄλλους γιὰ ν' ἄνθοιν... κ' ἔχεις κοντὰ κουφάρια.

Σμύρη

ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ